

Onafhankelijke commissie met fiat van parlement

Eijlander, Ph.

Published in:
Nederlands Juristenblad

Publication date:
2002

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Eijlander, P. (2002). Onafhankelijke commissie met fiat van parlement. *Nederlands Juristenblad*, 2097-2097.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright, please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

'echte' adviseurs en onderzoekers heel wel meer dan eens (en in een kort tijdsbestek) op een onafhankelijke en verantwoorde wijze een evaluatie uitvoeren. Ik zie daarom meer in de hierboven omschreven wijze van werken bij wetsevaluaties, waarin de evaluatie plaatsvindt onder regie van een onafhankelijke commissie of stuurgroep met het fiat van het parlement voor door de wet voorgeschreven evaluaties. ■

Philip Eijlander
(hoogleraar Wetgevingsvraagstukken, Universiteit van Tilburg)

Onafhankelijke commissie met fiat van parlement

Met het *eerste* deel van de stelling kan zonder enige aarzeling worden ingestemd. Door de wet voorgeschreven evaluaties vragen om een objectieve, afstandelijke en onafhankelijke aanpak. Een onderzoek naar de werking en de effecten van een wet in de praktijk dient zonder vooringenomenheid te worden verricht. Ik breid de reikwijdte van de stelling nog wat uit. *Elke serieuze* wetsevaluatie vraagt om een dergelijke externe aanpak.

Dat betekent dat het departement van de (eerst)verantwoordelijke minister de evaluatie niet zelf verricht. De organisatie en de regie daarvan moeten worden toevertrouwd aan onafhankelijke personen of instanties. Dat omvat dus meer dan alleen de uitbesteding en het verrichten van het nodige onderzoek. Een goede en beproefde werkwijze is het instellen van een commissie of stuurgroep die de wetsevaluatie leidt en begeleidt. Een dergelijke commissie of stuurgroep kan de informatie- en onderzoeksbehoefte bepalen, deskundigen en belanghebbenden horen, onderzoek uitbesteden en begeleiden en rapporteren aan de verantwoordelijke bewindspersoon. Als (recente) voorbeelden waarin een dergelijke aanpak is gevolgd noem ik de evaluaties van de Algemene wet bestuursrecht (Commissies Evaluatie Awb I en II onder leiding van resp. J.M. Polak en P.J. Boukema) en van de Wet educatie en beroepsonderwijs (Stuurgroep Evaluatie WEB).

Voor de *wettelijk voorgeschreven* evaluaties bepleit ik de goedkeuring door de Tweede Kamer van de samenstelling en de taakopdracht van de evaluatiecommissie of -stuurgroep. Het evaluatierapport wordt aan de verantwoordelijke minister aangeboden, die dat rapport, vergezeld van zijn standpunt, aan de voorzitters van de beide kamers zendt.

Het *tweede* deel van de stelling heeft niet zonder meer mijn instemming. Ik heb wel begrip voor de achterliggende gedachte, namelijk dat voorkomen moet worden dat bewindslieden en hun departementen bekende 'huisadviseurs' of 'onderzoekers' inschakelen om te bereiken dat zogenaamde onafhankelijke personen of instanties met beleidsmatig en politiek welgevallige uitkomsten komen. De vraag is echter of dat het best wordt bereikt door het rigide verbod van inschakeling van personen of instanties die in de voorafgaande twee jaar reeds zijn ingeschakeld. Ik meen van niet. Een dergelijk verbod biedt immers geen garantie voor een praktijk van periodiek wisselende 'huisadviseurs'. Bovendien kunnen